

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 10C/260/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512210427
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Stachovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2013:3512210427.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Novom Meste nad Váhom, pred samosudcom JUDr. Andrejom Stachovičom, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom Grösslingová 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421 proti odporcovi Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o zaplatenie 125,- Eur a iné, t a k t o

rozhodol:

Návrh sa z a m i e t a.

Odporcovi sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom (č. 4216 - NZP) doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.09.2012, domáhal aby súd uložil odporcovi zaplatiť z titulu majetkovej škody sumu 125,- Eur a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 676,75 Eur, z dôvodu nečinnosti súdu v exekučnej veci na podklade zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Návrh dôvodil tým, že vo veci povinného T. Ď., Z.. XX.XX.XXXX podal návrh na vykonanie exekúcie na majetok povinného pre vymoženie peňažnej pohľadávky, ktorá vznikla nesplnením záväzku povinného vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 3760540. Exekučný súd po prijatí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je povinný sa danou žiadosťou zaoberať a rozhodnúť o nej v rámci priznanej právomoci a to v zákonom stanovenej lehote, v danej súvislosti poukázal na ustanovenie § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej Exekučný poriadok) v znení platnom od 01.06.2010 do 31.05.2011. V exekučnom konaní je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelení poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia tejto žiadosti, aj v prípade, že je exekučným titulom rozhodnutie rozhodcovského súdu. Návrh na vykonanie exekúcie a žiadosť o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie spĺňali všetky materiálne a formálne náležitosti predpokladané zákonom. Navrhovateľ vyvinul v exekučnom konaní enormné úsilie, aby došlo k vecnému posunu v exekučnom konaní a bolo o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súdom rozhodnuté. Postup exekučného súdu navrhovateľ hodnotí ako nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne s ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. V predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými priet'ahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Navrhovateľovi vznikla majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených so správou a vymáhaním pohľadávky v období od doručenia žiadosti o udelení poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o tejto žiadosti vo výške 125,- Eur. Výška sumy majetkovej škody je vyčíslená zo škody pozostávajúcej v administratívnych výdajoch, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch a výdajoch, ktoré súvisia so stratou času zamestnanca. Zároveň si navrhovateľ uplatňuje primeranú náhradu nemajetkovej ujmy, pretože samotné konštatovanie

porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadostučinením, vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Navrhovateľ mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonom stanovenej lehote včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zvýšeniu úspechu k mimosúdneho zabezpečenia vymožitelnosti jeho pohľadávky, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá. Postup exekučného súdu zamedzil navrhovateľovi správať sa so starostlivosťou riadneho hospodára. Navrhovateľ žiada o náhradu nemajetkovej ujmy najmä pre neexistenciu akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, resp. vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv navrhovateľa v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času vyvolávajúcu u navrhovateľa, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj majiteľov pocity frustrácie, právnej neistoty a pod.. Nezákonným postupom exekučného súdu bola vyvolaná situácia, ktorá ovplyvnila podnikateľské postupy ako aj zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít navrhovateľa. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Navrhovateľ si tak uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom stanovenom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie vecí a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymożenie pohľadávky sumu 676,75 Eur (alikvotná pomer 55,- Eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu). Navrhovateľ postupoval podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. a písomnou žiadosťou požiadal odporcu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Odporca do podania tohto žalobného návrhu na žiadosť pozitívne nereagoval. Navrhovateľ s poukazom na uvedené tvrdil, že je nutné deklarovať porušenie práv navrhovateľa na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ďalej deklarovať porušenie princípov právneho štátu, konkrétne princípov legality a tak nahradiť navrhovateľovi nemajetkovú ujmu a majetkovú škodu, ktorá mu bola spôsobená v príčinnej súvislosti porušením práv vyššie uvedených. Ďalej navrhovateľ žiadal, aby súd medzitimným rozsudkom rozhodol o základe veci tak, že vydá nasledovné rozhodnutie: „Odporca je zodpovedný za škodu, ktorá vznikla navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, pretože tento nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre vymożenie pohľadávky navrhovateľa, ktorá vznikla nesplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 3760540 dlžníkovi (povinnému) T. Ď., Z.. XX.XX.XXXX v zákonom stanovenej lehote.

Odporca sa k predmetnému návrhu vyjadril podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 03.07.2013, tak že žiada súd aby žalobný návrh zamietol v celom rozsahu a žalobcovi nepriznal náhradu trov konania, z dôvodu, že navrhovateľ nepreukázal splnenie základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z.. Uviedol, že navrhovateľ označil len časť dôkazov a preto neunesol dôkazné bremeno a z jeho padania je zrejmé, že celú dôkaznú povinnosť prenáša na súd. Z podania taktiež nie je jasný titul nároku na náhradu, nakoľko navrhovateľ tento presne nešpecifikoval. K tvrdeným prieťahom v konaní má odporca za to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Odporca poukazuje ďalej na to, že ide o predčasne uplatnený nárok na náhradu, pretože prvé žiadosti navrhovateľa o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.04.2012 boli odporcovi doručené dňa 23.04.2012, avšak navrhovateľ doručil okresnému súdu predmetnú žalobu už v mesiaci september 2012 a teda navrhovateľ ju nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.. Zároveň uvádza, že navrhovateľ neposkytol odporcovi žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí, a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal. Ďalej poukázal, že z ust. § 44 ods. 2 písm. Exekučného poriadku v znení účinnom po 01.06.2011 vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia, 15 - dňová lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu (okrem exekučného titulu podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku). Vnútroštátny súd má povinnosť ex offico

preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy a to v zmysle uznesenia Ústavného súdu SR č. k. IV. ÚS 60/2011-13 zo dňa 03.03.2011 a uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2011 zo dňa 13.10.2011. K navrhovateľom vyčíslenej majetkovej škody má odporca za to, že táto je nepodložená a uplatňovať si 125,- Eur paušálne za každého dlžníka je nielenže nadhodnotené, ale aj nepreukázané. Poskytnutie finančného zadošťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu. Úvaha navrhovateľa, vychádzať z paušálnej sumy 660,- Eur alebo 663,88 Eur, ktorá má byť priznaná za každý rok je podľa názoru odporcu je nesprávna s ohľadom na osobitné prípadové okolnosti. S poukazom na pocity frustrácie a úzkosti navrhovateľa, odporca poukazuje, že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb sa odlišuje od vzniku nemajetkovej ujmy o fyzických osôb. Zánik podnikateľských aktivít a plánov navrhovateľ podľa odporcu súdu nekonkretizoval. Odporca nemá za preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch. Na doplnenie poukázal na list Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. JUST/A3/RM/kb D(2010) 1360 adresovaný stálemu predstaviteľovi Slovenskej republiky pri Európskej únii, v ktorom Európska komisia poukázala, že navrhovateľ a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne z hľadiska porušovania práv spotrebiteľa. Záverom odporca uviedol, že je toho názoru, že navrhovateľ nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietanom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy.

Súd sa oboznámil s podaniami účastníkov konania spolu s prílohami, spisovým materiálom tunajšieho súdu sp. zn. 4Er/120/2010, pričom zistil nasledovný skutkový stav veci:

Dňa 18.09.2009 bol vydaný Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s., ktorý uložil T. Ď., Z. XX.XX.XXXX povinnosť zaplatiť spoločnosti POHOTOVOŠŤ, s.r.o. sumu 1.055,58 Eur spolu s 0,25 % úrokom z omeškania denne zo sumy 1.055,58 Eur od 25.04.2009 do zaplataenia, zákonným úrokom vo výške 6,00 % ročne zo sumy 1.055,58 Eur od 09.07.2009 do zaplataenia a nahradíť trovy rozhodcovského konania v sume 267,89 Eur. Rozhodcovský rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 19.10.2009 a vykonateľnosť dňa 22.10.2009.

Súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý podal dňa 17.02.2010 na tunajší súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu č. k. SR 14698/09 zo dňa 18.09.2009.

Listom zo dňa 05.03.2010 tunajší súd vyzval oprávneného, aby súdu predložil kompletnú úverovú zmluvu vrátane všeobecných zmluvných podmienok.

Tunajší súd uznesením č. k. 4Er/120/2010-10 zo dňa 07.12.2010 exekučné konanie zastavil a zaviazal oprávneného na náhradu trov exekučného konania súdneho exekútora. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 04.04.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17CoE/16/2011-34 zo dňa 23.02.2011, ktorým odvolací súd odvolacie konanie zastavil pre späťvzatie odvolania oprávneným.

Navrhovateľ v žalobnom návrhu tvrdil, že písomnou žiadosťou požiadal o predbežné prerokovanie svojho nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, pričom svoje tvrdenie nepodložil žiadnymi dôkazmi.

Podľa § 3 ods. 1 písm. a) a d) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1. cit. zák. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 5 ods. 1 cit. zák. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 cit. zák. ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa ods. 3 cit. zák. ak bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím, ktoré je vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť, možno nárok na náhradu škody uplatniť aj vtedy, ak nezákonné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené na základe riadneho opravného prostriedku. Ak bolo vykonateľné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, možno nárok uplatniť aj vtedy, ak bolo zrušené pre nezákonnosť príslušným orgánom.

Podľa § 9 ods. 1 cit. zák. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné preťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa ods. 2 cit. zák. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 1 cit. zák. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk.

Podľa ods. 2 cit. zák. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal svoj nárok. V konaní neboli preukázané základné predpoklady pre skúmanie úradného postupu súdu, resp. vydania nezákonného rozhodnutia súdom v konaní vo veci udelenia poverenia pre vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozsudku, ktorá bola vedená na tunajšom súde pod sp.zn.: 4Er/120/2010. Z priloženého spisu súd zistil, že tunajší súd exekučné konanie zastavil. Pre takýto postup súdu zákon neustanovuje žiadnu lehotu. Skutočnosť, že exekučné konanie bolo zastavené, nie je jediným predpokladom, kedy je možné preskúmať predmetné rozhodnutie z pohľadu možného škodového následku na podklade zákona č. 514/2003 Z.z., nakoľko predmetné rozhodnutie v tejto veci nebolo odvolacím, resp. dovolacím súdom pre nezákonnosť zrušené. Okrem toho navrhovateľ do skončenia dokazovania ani nepredložil žiaden relevantný doklad, že si svoj nárok riadne uplatnil u odporcu, hoci ho súd na to v rámci predvolania na pojednávania riadne vyzýval, keď ho žiadal, aby predložil všetky originály dokumentov súvisiacich s prejednávanou vecou. Prenášanie dôkazného bremena na odporcu, aby jeho súd vyzval na predloženie predmetného spisu, nemá žiadnu oporu v zákone. Z týchto dôvodov súd sa podrobnejšie nezaoberal meritom veci, ale návrh v celom rozsahu zamietol pre neunesenie dôkazného bremena navrhovateľom.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnému odporcovi nepriznal náhradu trov konania, pretože si žiadne neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v potrebnom počte rovnopisov spolu s prílohami tak, aby

jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy, t.j. 0,50 Eur/stranu (§ 42 ods. 3, 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak nebude povinnosť uložená rozhodnutím dobrovoľne splnená, možno podať návrh na exekúciu podľa osobitného predpisu.